

ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНА ПОЗИЦІЯ ВИКЛАДАЧА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Резнік С.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

У Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті підкреслюється, що освіта у нашій країні - "основа розвитку особистості, суспільства, нації та держави, запорука майбутнього України".

Відповідно до цієї доктрини, головна мета української освіти полягає у створенні умов для особистісного розвитку і творчої самореалізації кожного громадянина України, формуванні покоління, що здатне навчатися впродовж життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства; сприяти консолідації української нації, інтеграції України в європейський і світовий простір як конкурентоспроможної і процвітаючої держави.

Забезпечення реалізації цього завдання диктує певні вимоги до викладача вищого навчального закладу. До його професійної, педагогічної майстерності, моральних якостей, особистісно-професійної позиції.

Дослідженням проблем позиції особистості займалися такі психологи як Б.Г. Ананьєв, Л.І. Божович, Н.Й. Гуткіна, І.С. Кон, В.М. Мясіщев та ін.

У педагогічних дослідженнях низка робіт присвячена становленню та формуванню професійної позиції. Зокрема професійну позицію викладача вніз досліджував О.С. Руденко, педагога-вихователя М.М. Боритко, вчителя школи О.В. Темченко, керівника освітнього закладу С.О. Нелюбов. У педагогіці також досліджувались окремі аспекти позиції особистості. Так, І.О. Луценко вивчала педагогічну позицію вчителя, М.В. Клепар - гуманістичну світоглядну позицію майбутніх учителів, В.А. Лісовий - дослідницьку позицію майбутніх учителів музики. Таким чином, проблеми розвитку професійної позиції педагогічних працівників сьогодні активно досліджуються у педагогіці.

Проте, недостатньо дослідженими лишаються проблеми розвитку лідерської позиції викладача. У той же час, педагог-лідер у сучасній системі вищої освіти затребуваний практикою та вимогами суспільства. Саме він може надихнути студентів на успішне навчання та працю, організувати їх роботу, забезпечити якісні результати їх професійної підготовки.

Дослідники, що аналізують сучасне суспільство та тенденції його розвитку (А. Барт, О. Бурякова, Т. Розак, Г. Шиллер) відзначають, що інформаційна революція сучасності зовсім не сприяє знанневій, а, навпаки, перешкоджає їй. Тобто збільшення інформації зовсім не призводить до зростання знань. Як зазначає О. Бурякова, „інформаційний шум” стає основною перешкодою на шляху до продукування нових знань.

В умовах інформаційного суспільства, педагог тим більше має бути взірцем, лідером у своїй сфері, що спонукає до глибокого, критичного аналізу інформації, наукового пізнання, інтелектуального, духовного, особистісного розвитку.